

PETRA
MEZINEC

Vsak jih razume malo po svoje

Namera predstavnikov različnih državnih institucij in organov, da v delovni skupini skupaj s člani agrarnih skupnosti poiščejo rešitve za bolj smotrno in lažje uporabljanje teh, je gotovo vredna pohvale. Zakone v Ljubljani, tako velikokrat slišimo na periferiji, prevečkrat sprejemajo brez poglobljenega poznavanja problematike na terenu.

Če kje, se to odraža prav v zakonodaji, ki se navezuje na agrarne skupnosti. Težava je, kot je na petkovem srečanju v Divači povedal eden od članov, da urad agrarne skupnosti vsak razume malo po svoje. Čeprav je res, da sta delovanje in ustroj agrarnih skupnosti precej zapletena, pa se srčika vseh težav skriva

Težava je, kot je na petkovem srečanju v Divači povedal eden od članov, da vsak urad agrarne skupnosti razume malo po svoje.

že na začetku, in sicer v temeljnem nerazumevanju, kaj sploh so in v čem se ta vrsta lastnine razlikuje od drugih. Lastnina agrarnih skupnosti ne pripada ne posameznikom ne zgolj skupini posameznikov, pripada skupnosti in ljudem, ki v teh skupnostih živijo. V preteklosti so jo vaščani znali upravljati in jo razumeli, danes pa je ne.

Mnoge države, tak primer je sosednja Italija, so skupnostno lastnino tudi zahvaljujoč dolgoletnim prizadevanjem Slovencev, ki tamkaj živijo, vpeljale v zakonodajo. V Sloveniji se to ni zgodilo in danes ni nobena skrivnost, da je bilo že vse od začetka 90. let prejšnjega stoletja, ko so po vojni odvzeto lastnino agrarnih skupnosti začeli vračati upravičencem, narejeno veliko napak.

Te bo zdaj vsaj deloma skušala odpraviti tudi delovna skupina. Napovedali so, da se bodo lotili davčnega področja, dedovanja, neskladij pri vpisih v zemljiške knjige ... Vse to so dobri obeti za agrarne skupnosti za prihodnost, a kljub temu eno poglavje, mogoče celo najpomembnejše, za zdaj ostaja zaprto. Država je pri vračanju premoženja agrarnim skupnostim določila tudi rok, do katerega se lahko agrarne skupnosti ustanovijo in zahtevajo premoženje nazaj. Ta je minil že pred leti in danes ga upravičenci ne morejo več zahtevati nazaj. Lastnino tistih agrarnih skupnosti, ki se iz različnih razlogov niso ponovno vzpostavile, so prevzele občine, ki tega premoženja - tako se vsaj zdi na terenu - pravzaprav ne znajo upravljati. S tem, ko je država postavila rok za vračanje premoženja, pa je postavila tudi rok trajanja za lastninsko pravico, kar je samo po sebi nekoliko nerazumljivo, če že ne sporno. •